

Није наш проблем лоша Влада, наш проблем је то што Србија заправо и нема Владу. Није наш проблем премијер, него то што ми премијера немамо. Оно што се данас и овде представља као Влада, онај белобради Мирко кога на телевизији потписују као премијера то је само привид, то је само потемкиновска маска која треба да прикрије страшну истину

А истина је да је власт у Србији данас у тоталном хаосу. Без икаквог плана и стратегије, без било какве дугорочне идеје, без елементарног система вредности, владајућа државна политика свела се на најјефтиније дневно политиканство, на најобичније пилићарење. Држава је сад већ потпуно подређена страначкој политици која је одавно у служби личних интереса партијских корумпираних скотова. И онда је сасвим нормално то што је једина идеологија данашње српске власти, заправо, опстанак на власти.

Е, сад највећа мука јесте у томе што владајући политиканти не разумеју да само мало фали па да се тај хаос из врха српске државе излије и на српске улице! Проблем је што они, сињи кукавци, не виде докле је просечног Србина довела деценијска, европејска „ко набије, тај добије“ политика. Проблем је што они не схватају да је народ буквално на ивици пуцања, да стотине хиљада људи у овој несрећној земљи немају више шта да изгубе и да само чекају било какав повод, па да на некоме искале свој бес.

Шта кажете? Претерујем? Није баш све тако црно? Србија је далеко од побуне народа, Србија је уморна од уличних револуција? Јесте, у праву сте. Баш као што је био у праву и Хосни Мубарак кад је оно средином јануара тврдио да нема никакве шансе да се у Египту понови „туниски сценарио“...

Пу, пу, далеко било! Није мени ни на крај памети да у Београду призивам Каиро, нисам полудео па да прижељкујем да Србија попут Египта потоне у анархистичко лудило, али морам да упозорим да смо, нажалост, јако близу таквом сценарију.

Зашто? Па, зато што неправда у Србији постаје све већа, све очигледнија и све болнија. Зато што је дугорочно неодрживо стање у коме гладан и ојађен народ покорно и ћутке трпи сите и раскалашне политичаре. Зато што тотална медијска контрола Србије постаје контрапродуктивна. Зато што режимски спин доктори не могу више да убеди Србе да ова власт нема никакву алтернативу. Зато што људи сад већ алергијски реагују на бахаћење ових из врха, на Томицу Милосављевића који подноси оставку из „дубоко личних разлога“ (са колико нула се пише та дубина?), на Оливера Дулића који своје милионске комбинације крије иза борбе са злим тајкунима, на Милутина Мркоњића који је празним обећањима за ове три године изградио бар хиљаду километара аутопута, на Млађана Динкића који парама из буџета доводи инвеститоре само тамо где гласају за његову странку...

Добро, и шта је закључак? Не знам. Само знам да добро бити неће.

(Прес)